

Folketingets gamle Standpunkt, og da den Side, hvorfra det var gjort gældende, væsentlig var det ærede Medlem for Njøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) i Forbindelse med det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Claußen), som havde fremsat nogle mindre betydende Bemærkninger, var det naturligvis fornemmelig til disse 2 Medlemmer, og blandt disse fornemmelig til det ærede Medlem for Njøbenhavns 4de Valgkreds, at den ærede Ordfører sigtede. Det har jeg allerede udtalt mig om, og jeg behøver derfor ikke at komme nærmere ind derpaa igen. Dernæst hørte det ærede Medlem, at, hvad Bestyttelsen for Sukkerindustrien angik, mente han at have truffet det rigtige, fordi der fra en Side forlanges en større og fra en anden en mindre Bestyttelse. Det er meget let at udtrykke sig saaledes, men deri ligger jo intet som helst Bevis. At der fra Sukkerfabrikationens Side kræves en meget stor Bestyttelse, og at der fra den protektionistiske Side, som nu fører Ordet saavel i Regeringen som i det andet Ting, jeg havde nær sagt, ogsaa her, ogsaa kræves stærkere og forøget Bestyttelse for Sukkerfabrikerne, er noget, som ikke er nyt. At give større Bestyttelse tror jeg ikke, at vi hidtil i al Fald her i Tinget have fundet os foranledigede til. Hvis vi nu skulde gøre det, da var det noget nyt, saa ere vi inde paa en ny Vej. Den Medsættelse, som vi hidtil have ment at kunne fastsætte, er rigtig nok en Del mindre end, hvad den ærede Ordfører og hans Hæder nu foreslaar, ja den er endog meget mindre, end hvad den ærede Ordfører foreslog i sit oprindelige Forslag. Endnu for 3 Maaneder siden, i Slutningen af Oktober, tror jeg, det var, da den ærede Ordfører tillige med et andet Medlem, som jeg tidligere har hentydet til, indbragte det Forslag, som ligger til Grund for Forhandlingen, foreslog den ærede Ordfører, at der kun skulde være 2½ Dres Forstel paa Sæterne for de forskellige Positioner 227 og 228; men nu er det blevet til 3 Dre, og foruden disse 3 Dre er der nu kommet de meget omtalte Tillæg paa forskellige Maade, som jeg har paavist dels i Betænkningen, dels i et tidligere Foredrag. Det er ikke saa lidt mere, som den ærede Ordfører har tiltænkt Sukkerfabrikerne; hvad han for 3 Maaneder siden ansaa for tilstrækkeligt for Sukkerfabrikerne, er det ikke mere nu. Den ærede Ordfører har gjort Fremskridt i disse 3 Maaneder, og jeg er overbevist om, at, naar den ærede Ordfører vedbliver saaledes, saa vil han gøre store Fremskridt i protektionistisk Henseende. Min Overbevisning er imidlertid, at Sukkerfabrik-

kerne have fuldkommen tilstrækkeligt i den Bestyttelse, som de have. Naar der er blevet sagt saavel af den ærede Ordfører som af det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hammerich), at man ønsker at overføre en Del af Bestyttelsen fra Raffinaderierne til Roesukkerfabrikerne, saa vil dette i Virkeligheden aldeles overvejende komme det samme Selskab til Gode, eftersom samme Selskab driver begge Arter Fabriker. Nu er der ganske vist den lille Fabrik, som det er ledeligt altid at skulle tale om, naar vi tale om det store Spørgsmaal om Sukkerfabrikerne, den maa jeg undtage, for at det ikke skal siges, at jeg har sagt noget urigtigt. Med denne Regls Undtagelse overfører man i Virkeligheden Bestyttelsen fra de danske Sukkerfabriker under den ene Skiftelse til de danske Sukkerfabriker plus Neglein i den anden Skiftelse, og hvis man tror, at det ene mere end det andet kommer Roesukkerdyrkerne til Gode, saa tager man fejl. Vil man imidlertid give dem Bestyttelse, saa lad det blive samlet. Naar der nu er Tale om nye Fabriker, saa tror jeg ikke, at man kommer til at efterligne Eksemplet i Nykjøbing paa Falster andre Steder. Naar som helst der bliver Tale om at anlægge en ny Fabrik — der har været Tale derom flere Steder i Danmark — har man allerede henvendt sig og vil man afgjort henvende sig til de danske Sukkerfabriker og søge at træffe Overenskomst om Oprettelsen af en saadan Fabrik, og man vilde handle uflogt, hvis man selv prøvede derpaa efter det sorgelige Eksempel, som Fabrikken i Nykjøbing har givet. Sagen er den, at disse Fabriker vistnok vanskeligt kunne staa, uden at man tillige opretter Raffinaderier, og det tænkte Landmændene ikke saa let paa. Men lad os se Sagen et Øjeblik fra den anden Side. Den ærede Ordfører fremhævede stærkt, at den Skattnedsættelse, som her skulde indføres, vilde fortrinnsvis komme den allermest trængende Del af Danmarks Befolkning, Landarbejderne, til Gode. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 3de Valgkreds (Bing) har allerede paavist, at det kun er en ringe Del af Sukkeret, som bruges af Landarbejderne. Det er noget som $\frac{1}{7}$ eller $\frac{1}{8}$ af det samlede Sukkerforbrug, som antages at ville falde paa dem. Men lad os gaa ud fra den Forudsætning, som den ærede Ordfører opstillede, jeg antager naturligvis, at det er hans alvorlige Mening, og at Loven væsentlig vil blive til Gavn for den mest trængende Del af Befolkningen, Landarbejderne. Hvad er det saa, at Hæderet gør? Ja det paalægger den mest trængende Del af Befolkningen en større Stat end i det oprindelige Forslag